זֹהַר הַקָּדוֹשׁ עִם פֵּירוּשׁ מָתוֹק מִדְּבָשׁ עַל הַפָּרָשָׁה

יו"ל בעזהשי"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים
עלון מס' 32 פרשת בהר תשע"ט

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת בחוקותי

תקוני זהר חדש – ח"א

יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	י ע"א	קמו
שני	י ע"ב	קנו
שלישי	יא ע"א	קסד
רביעי	יא ע"ב	קעג
חמישי	יב ע"א	קפב
שישי	יב ע"ב	קצא
שב"ק	יג ע"א	ר

תנאי לעבודת השי"ת, קבלת עול מלכות שמים

תָּא חֲזֵי, עֲבָדִין פְּטוּרִין מֵעוֹל מַלְכוּתָא דִּלְעֵילָּא, וְעַל דָּא פְּטוּרִין מִן הַמִּצְוֹת.

מַאי עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, אֶלָּא כְּהַאי תּוֹרָא דְּיָהֲבִין עֲלֵיהּ עוֹל בְּקַדְמִיתָא, בְּגִין לְאַפָּקָא מִנֵּיהּ טַב לְעָלְמָא, וְאִי לָא קַבֵּיל עֲלֵיהּ הַהוּא עוֹל, לָא עָבִיד מִדִּי, הָכִי נָמֵי אִצְטְרִיךְ לֵיהּ לְבַר נָשׁ לְקַבְּלָא עֲלֵיהּ עוֹל בְּקַדְמִיתָא, וּלְבָתַר דְּיִפְלַח בֵּיהּ בְּכָל מַה דְּאִצְטְרִיךְ, וְאִי לָא קַבֵּיל עֲלֵיהּ הַאי בְּקַדְמִיתָא, לָא יֵיכוֹל לְמִפְלַח.

לומדי התורה לשמה יבואו לא"י ע"י חיות המרכבה

בְּהַהוּא זִמְנָא, פְּקוּדָא לְתָקוֹעַ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּיּוֹבֵל, הָדָא הוּא דִּכְתִיב (שם יח ג) כִּנְשׂוֹא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וּכְתָקוֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ, כְּגַוְונָא דִּבְתָקְיַעַת שׁוֹפָר דְּיוֹבְלָא כְּלָהוּ עַבְדִין נָפְקֵי

מתוק מדבש

תנאי לעבודת השי"ת, קבלת עול מלכות שמים

תָּא חֲזֵי, עֲבָדִין פְּטוּרִין מֵעוֹל מַלְכוּתָא דִּלְעֵילָּא בא וראה, כי עבדים פטורים מעול מלכות שלמעלה, שהוא מצות קריאת שמע, וְעַל דָּא פְּטוּרִין מִן הַמִּצְוֹת ועל כן הם פטורים גם מכמה מצות, כי בעל כרחו הוא מתבטל מכמה מצות לפי שהוא משועבד לרבו.

ושואל מַאי נקרא עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, ומשיב אֶלָּא היינו כְּהַאי תּוֹרָא דְּיָהֲבִין עֲלֵיהּ עוֹל בְּקַדְמִיתָא כשור הזה שנותנים עליו עול לראשונה, בְּגִין לְאַפָּקָא מִנֵּיהּ טַב לְעָלְמָא כדי שיעבוד עמו ויוציא על ידו טוב לעולם, ובתחילה קשה עליו לקבל את העול, אבל וְאִי לָא קַבֵּיל עֲלֵיהּ הַהוּא עוֹל אם לא מקבל עליו עול הזה, לָא עָבִיד מִדִּי אינו יכול לעשות מאומה, הָכִי נָמֵי אִצְטְרִיךְ לֵיהּ לְבַר נָשׁ לְקַבְּלָא עֲלֵיהּ עוֹל בְּקַדְמִיתָא כמו כן צריך האדם תחילה לקבל עליו עול מלכות שמים, וּלְבָתַר דְּיִפְלַח בֵּיהּ בְּכָל מַה דְּאִצְטְרִיךְ ואחר כך יכול לעבוד להקב"ה בכל מה שצריך לעבוד, וְאִי לָא קַבֵּיל עֲלֵיהּ הַאי בְּקַדְמִיתָא ואם אינו מקבל עליו תחילה עול הזה, לָא יֵיכוֹל לְמִפְלַח אינו יכול לעבוד להקב"ה.

(דף קח ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תרס-תרסא)

לומדי התורה לשמה יבואו לא"י ע"י חיות המרכבה

בְּהַהוּא זִמְנָא בזמן הגאולה, פְּקוּדָא יש מצוה לְתָקוֹעַ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּיּוֹבֵל, הָדָא הוּא דִּכְתִיב זהו שכתוב בגאולתן של ישראל כִּנְשׂוֹא נֵס הָרִים תִּרְאוּ כמו שאדם רואה נשיאת הנס על ההרים, וּכְתָקוֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ וכמו שישמע האדם תקיעת השופר, כן תראו ותשמעו את גאולתן של ישראל, והיינו כְּגַוְונָא דִּבְתָקְיַעַת שׁוֹפָר דְּיוֹבְלָא כי כמו בתקיעת שופר של יובל, כֻּלְּהוּ

לְחֵירוּת, הָכִי בְּפוּרְקָנָא בָּתְרַיְיתָא, בִּתְקִיעַת שׁוֹפָר מִתְכַּנְּשִׁין כָּל יִשְׂרָאֵל מֵאַרְבַּע סִטְרֵי עָלְמָא, דְּאִינּוּן עַבְדִּין דְּיוֹבְלָא.

דְּמָארֵי תוֹרָה אִית בְּהוֹן עַבְדִּין עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס, וְאִתְקְרִיאוּ עַבְדֵי מַלְכָּא וּמַטְרוֹנִיתָא, אֲבָל בְּנוֹי דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא (שמות יט ד) וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִיא אֶתְכֶם אֵלָי, דְּאִינּוּן גַּדְפֵּי חֵיוָון דְּמֶרְכַּבְתָּא.

הלוים שלא נשתתפו בעגל, הפרידם הקב"ה לחלקו

פִּקּוּדָא בָּתַר דָּא, לָתֵת לַלְוִיִּם עָרִים לָשָׁבֶת, וּבְגִין דְּאִינּוּן לָא אִשְׁתַּתָּפוּ בָּעֶגְלָא, קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָלַק לוֹן לְגַבֵּיהּ, לְמֶהֱוֵי מְנַגְּנִין לֵיהּ בְּכַמָּה מִינֵי נִגּוּן, דְּכֹהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָן, וּלְוִיִּים לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְיִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם.

מתוק מדבש

עַבְדִּין נָפְקֵי לְחֵירוּת כל העבדים יוצאים לחירות, הָכִי בְּפוּרְקָנָא בָּתְרַיְיתָא כך יהיה בגאולה האחרונה, בִּתְקִיעַת שׁוֹפָר מִתְכַּנְּשִׁין כָּל יִשְׂרָאֵל מֵאַרְבַּע סִטְרֵי עָלְמָא בתקיעת שופר מתקבצים כל ישראל מארבע רוחות העולם, דְּאִינּוּן עַבְדִּין דְּיוֹבְלָא לפי שהם בחינת עבדים היוצאים לחירות ביובל, כלומר כמו שהעבדים יוצאים ביובל כששומעים תקיעת השופר, כן יצאו מן הגלות אלו שאינם בני תורה על ידי שמיעת קול שופר.

ומפרש דְּמָארֵי תוֹרָה אִית בְּהוֹן עַבְדִּין עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס כי בעלי התורה יש בהם עבדים העובדים על מנת לקבל פרס, והם יתקבצו ויבואו לארץ ישראל בדרך הטבע, וְאִתְקְרִיאוּ עַבְדֵי מַלְכָּא וּמַטְרוֹנִיתָא והם נקראים עבדים של המלך והמלכה שהם זעיר ונוקביה [בחינת קוב"ה ושכינתיה] אֲבָל בְּנוֹי דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא אבל אלו הנקראים בנים של מלך הקדוש, שיש להם נשמה מזעיר ונוקביה דאצילות, לא יצטרכו להתקבץ בדרך הטבע, אלא בהם יתקיים מה שכתוב וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִיא אֶתְכֶם אֵלָי דהיינו דְּאִינּוּן גַּדְפֵּי חֵיוָון דְּמֶרְכַּבְתָּא שהקב"ה ישלח להם חיות של המרכבה, והם יביאו אותם לארץ ישראל על כנפיהן בקלות כאילו היו רוכבים על עננים, ולא שיבאו כתות כתות בזמנים שונים, אלא ברגע שתהיה הגאולה יבאו אלו ואלו, אלא אלו יטרחו עצמם במשא הדרך, ואלו יבאו על עננים, כדרך שהיו בני ישראל והערב רב ביציאת מצרים, וטעם הדבר לפי שאלו הם בנים ואלו הם עבדים.

(דף קט ע"א ברע"מ ובביאורינו כרך יא עמ' תרעב-תרעג)

הלוים שלא נשתתפו בעגל, הפרידם הקב"ה לחלקו

פִּקּוּדָא בָּתַר דָּא המצוה שלאחר זו המצוה, היא לָתֵת לַלְוִיִּם עָרִים לָשָׁבֶת כדי שיהיה להם ערים לעצמם, ולא יצטרכו להשתתף עם ישראל בעריהם, (ה"ג הרמ"ק) בְּגִין דְּאִינּוּן לָא אִשְׁתַּתָּפוּ בָּעֶגְלָא לפי שהם לא נשתתפו עם ישראל בעשיית העגל במדבר, ולכן קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָלַק לוֹן לְגַבֵּיהּ הקב"ה חלק והפריד אותם ולקחם לחלקו, לְמֶהֱוֵי מְנַגְּנִין לֵיהּ בְּכַמָּה מִינֵי נִגּוּן שיהיו שרים ומזמרים לו בכמה מיני שירות ותשבחות בבית המקדש, ואם תאמר הלא כהנים גם כן לא נשתתפו עם ישראל במעשה העגל, אם כן למה לא יהיו הכהנים והלוים יחד, (שהרי מצינו גוב עיר הכהנים, שהיו להם עיירות לבדם), לזה אמר ששם הטעם דְּכֹהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָן לפי שיש להם עבודה לפני קונם לעצמם, וּלְוִיִּים עבודתם בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה (ה"ג הרמ"ק והלאה) אבל ישראל אין להם לא זה ולא זה, אלא וְיִשְׂרָאֵל בִּנְוֵיהֶם כלומר שאינם עולים לירושלים בכ"ד משמרות (אלא ישראל במעמדם היו מתפללים בעיריהם שהקרבנות יתקבלו ברצון), אם כן ראוי שיהיו אלו לעצמם ואלו לעצמם לפי מעלתם בעבודה.

(דף קט ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך יא עמ' תרעג-תרעד)

ד' בחינות בלומדי התורה כנגד ארבעה העולמות

הָכִי בְּאוֹרַיְיתָא, פְּשָׁטֵי"ם, רְאָיו"ת, דְּרָשׁו"ת, סוֹדו"ת דְּסִתְרֵי תוֹרָה, וּלְעֵילָּא סִתְרֵי סִתְרִים לַיהו"ה.

הָכִי בְּקָרְבָּנִין אַף עַל גַּב דְּקָרְבָּנִין כֻּלְּהוּ לַיהו"ה, אִיהוּ נָטִיל כֻּלָּא, וּפָלִיג קָרְבָּנִין לְמַשְׁרְיָין דִּילֵיהּ.

מעלות ומדרגות במביאי הקרבנות

קָרְבָּנִין דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים מָארֵי מִדּוֹת, אִלֵּין מָארֵי רָזֵי דְּאוֹרַיְיתָא וְסִתְרִין גְּנִיזִין, דִּבְהוֹן קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָחִית הוּא בְּגַרְמֵיהּ, לְקַבְּלָא קָרְבָּנִין דִּלְהוֹן, דְּאִיהִי (תהלים יט ח) **תּוֹרַת יהו"ה תְּמִימָה, שְׁכִינְתָּא קַדִּישָׁא מֵעֶשֶׂר מִדּוֹת.**

וְתַלְמִידֵי דְּרַבָּנָן, אִינּוּן מִלִּין דִּלְהוֹן כַּאֲכִילַת שִׁירֵי מְנָחוֹת, וְאִית אָחֳרָנִין דְּמִתְגַּבְּרִין עֲלַיְיהוּ,

מתוק מדבש

ד' בחינות בלומדי התורה כנגד ארבעה העולמות

הָכִי בְּאוֹרַיְיתָא כן יש בלומדי התורה כמה בחינות כנגד ארבעה עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה, **פְּשָׁטֵי"ם** מי שמפרש את התורה כפשוטו, הוא מצד עולם העשיה, **רְאָיו"ת** מי שמביא ראיה ממקום אחר על פירושו, הוא מצד עולם היצירה, **דְּרָשׁו"ת** מי שדורש את התורה בשלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהם, הוא מצד עולם הבריאה, **סוֹדו"ת דְּסִתְרֵי תוֹרָה** מי שדורש את התורה על דרך הסוד, דהיינו סתרי תורה, הוא מצד המלכות של עולם האצילות, **וּלְעֵילָּא סִתְרֵי סִתְרִים לַיהו"ה** ולמעלה ממנה יש מי שדורש את התורה בסתרי הסתרים לה', הוא מצד תפארת דאצילות.

הָכִי בְּקָרְבָּנִין כך יש בקרבנות כמה בחינות, כפי האדם המקריב את הקרבן, כי אי אפשר לאדם לייחד ולקשר את כל העולמות והפרצופים אלא כפי בחינת נפשו, ואין לאדם נפש אלא כפי מעשיו, וכן אין קרבנותיו ותפלותיו ומצותיו עולים יותר למעלה מערכו, ומפרש **אַף עַל גַּב דְּקָרְבָּנִין כֻּלְּהוּ לַיהו"ה** אף על פי שכל הקרבנות צריך להעלות לה', דהיינו שצריך לכוין לייחד את הפרצופים העליונים על ידי הקרבנות שמקריב, עם כל זה **אִיהוּ נָטִיל כֻּלָּא** הקב"ה לוקח את כל ההשפעות של הקרבנות, **וּפָלִיג קָרְבָּנִין לְמַשְׁרְיָין דִּילֵיהּ** ומחלק משפע הקרבנות למחנות המלאכים שלו, והיינו מקרבנות הצדיקים, כי הכל מתחלק כפי ערך ומהות המקריב.

(דף קי ע"א ברע"מ ובביאורינו כרך יא עמ' תרפח)

מעלות ומדרגות במביאי הקרבנות

יש שעולים יותר, ולא נמסר קרבנם לשום מלאך, וזה שאמר **קָרְבָּנִין דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים מָארֵי מִדּוֹת** הקרבנות של תלמידי החכמים שהם בעלי מדות, **אִלֵּין מָארֵי רָזֵי דְּאוֹרַיְיתָא** הם אלו הלומדים סודות התורה, **וְסִתְרִין גְּנִיזִין** וסתרים הגנוזים בתורה, שנשמתם היא מספירות דעולם האצילות, דהיינו חסידים הם מחסד, וגבורים המתגברים על יצרם הם מגבורה וכדומה, **דִּבְהוֹן קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָחִית הוּא בְּגַרְמֵיהּ לְקַבְּלָא קָרְבָּנִין דִּלְהוֹן** שבשביל עבודתם יורד הקב"ה בעצמו לקבל את קרבנם ותפלתם ומעשיהם הטובים, כי הם מעלין ההתעוררות מלמטה למלכות דאצילות, **דְּאִיהִי תּוֹרַת יהו"ה תְּמִימָה** שהיא תורת ה' תמימה, והיינו **שְׁכִינְתָּא קַדִּישָׁא מֵעֶשֶׂר מִדּוֹת** השכינה הקדושה הכלולה מעשר ספירות, והם הגורמים יחוד עליון למעלה באצילות.

וְתַלְמִידֵי דְּרַבָּנָן ותלמידי הרבנים יש בתורתם בחינות שונות, **אִינּוּן מִלִּין דִּלְהוֹן כַּאֲכִילַת שִׁירֵי מְנָחוֹת** יש תלמידים שדברי התורה שלהם נחשבים כאכילת שירי המנחות, והם אותם התלמידים שאינם יכולים לחדש חידושי תורה אלא נושאים ונותנים במה

דְּאוֹרַיְיתָא דִּלְהוֹן כַּאֲכִילַת מִנְחוֹת עַצְמָן, וְלָא שְׁיָרֵי מִנְחוֹת, וְאִית אָחֳרָנִין דְּאוֹרַיְיתָא דִּלְהוֹן אֲכִילַת קֻדָּשִׁים, מַאֲכָלִים מִכַּמָּה מִינִין לְמַלְכָּא, וְכָל מִנְחוֹת דְּמַאֲכָלִין דְּקָרְבָּנִין, מָנֵי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְקָרְבָּא לֵיהּ כֻּלְּהוּ בְּבֵיתָא דִּילֵיהּ דְּאִיהוּ שְׁכִינְתָּא.

וְהַאי אִיהוּ פִּקּוּדָא לְקָרְבָּא קָרְבָּנוֹת בְּבֵית הַבְּחִירָה, לְקַיֵּים (ירמיה ט כג) כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל וְגוֹ'.

מתוק מדבש

שחידש להם רבם, והם מצד עולם הבריאה, וְאִית אָחֳרָנִין דְּמִתְגַּבְּרִין עֲלַיְיהוּ ויש תלמידי חכמים אחרים שמתגברים עליהם, דְּאוֹרַיְיתָא דִּלְהוֹן כַּאֲכִילַת מִנְחוֹת עַצְמָן שדברי התורה שלהם נחשב כאכילת המנחות בעצמם, וְלָא שְׁיָרֵי מִנְחוֹת ולא רק כשירי המנחות, והם אותם התלמידי חכמים המחדשים חידושי תורה משכלם, וְאִית אָחֳרָנִין דְּאוֹרַיְיתָא דִּלְהוֹן אֲכִילַת קֻדָּשִׁים ויש תלמידי חכמים אחרים שהתורה שלהם נחשב כאכילת קדשים, מַאֲכָלִים מִכַּמָּה מִינִין לְמַלְכָּא והם מכינים למלך מאכלים טובים מכמה מינים, הם אותם העוסקים בסודות התורה, והם מצד עולם האצילות, וְכָל מִנְחוֹת דְּמַאֲכָלִין דְּקָרְבָּנִין וכל המנחות, וכן המאכלים של הקרבנות, מָנֵי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְקָרְבָּא לֵיהּ כֻּלְּהוּ בְּבֵיתָא דִּילֵיהּ דְּאִיהוּ שְׁכִינְתָּא צוה הקב"ה להקריב את כולם בבית שלו שהוא השכינה, כי היא עולה על ידי הקרבנות ומעלה אותם בסוד מ"ן [דהיינו ההתעוררות מלמטה].

וְהַאי אִיהוּ פִּקּוּדָא לְקָרְבָּא קָרְבָּנוֹת בְּבֵית הַבְּחִירָה

וזהו המצוה להקריב קרבנות בבית הבחירה, דהיינו לייחד את שם הוי"ה ולהביאו אל השכינה הנקראת בית, לְקַיֵּים מה שכתוב כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל ה'שכל ו'ידוע אותי, שהר"ת הוא השם יהו"ה, וכתוב אחריו "כי אני" שהוא המלכות שהיא השם אדנ"י, שצריכים לייחדו עם השם הוי"ה.

(דף קי ע"א ברע"מ ובביאורינו כרך יא עמ' תרפט-תרצ)

שבח דא שירתא

הרבי רבי ברוכ'ל ממז'יבוז' זי"ע נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזוה"ק, ואחר הסיום לקח ספר הזוהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי ריקודין דקדושה משמחת היום ומשמחת התורה נשק את ספר הזוהר ואמר בזה הלשון:
איך קען דיך און דו קענסט מיך [אני מכיר אותך ואתה מכיר אותי]. (הריא"ז מרגליות בשם הרה"ק מבארנוב)

~~~~~~~

מנהג ישראל תורה, להדליק נרות ומאורות ביום זה, לכבוד האור כי טוב שמתחיל להתנוצץ ביום זה היקר ל"ג בעומר, טו"ב ימים קודם מתן תורה, **ולכבוד נשמת מאור התורה בוצינא קדישא, אשר נתגלה ביום הזה, וביום הזה עלה לשמי מרומים והוא יומא דהלולא דיליה לאורו נסע ונלך, לכבוד ספרו הקדוש זהר המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו, והוא מאיר לנו בגלותנו עד כי יבוא משיח צדקנו** וכו' ותבין לפי זה אשר נתאמת לנו מאנשי אמת, אשר השמחה ביום הזה על ציון רשב"י הוא שלא כטבע, דכתיב אור צדיקים ישמח. (ה'**בני יששכר**' מאמרי חודש אייר מאמר ג')

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת 3022233@gmail.com
פרשת בהר תשע"ט

הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ" ע"פ "מָתוֹק מִדְּבָשׁ" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביזוני – מהדורת ר' הערשל וועבער [cm 17/12]

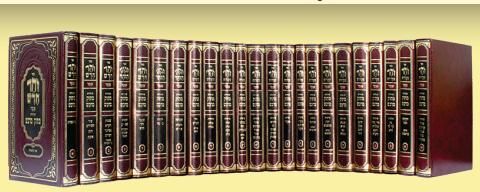
פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט כיס "ובלכתך בדרך" מהדורת ר' יוסף צבי בערגער [cm 16.5/11.5]

מבצע ל"ג בעומר

מוקד הזמנות: **02-50-222-33**

www.matokmidvash.com
~~~~~~~